

f. 61

H. XIII. II.

Liber
Novo Tacin.
937/II.

Henrici Nicolai.

1. Disputatio de Potentia in rebus.
2. Diss. de Synonymo et Paronymo.
3. Gymnasium Logicum.
4. Tractatus de Pace edit. 1641.
5. Gerethlia five Natalitia ed. 1642.
6. Descriptio Colloquii inter Valerianum Magnum, Capuccinum
et Henricum Nicolai.
7. Erklärung des Christl. Eulef. IV. 4. *Secunda editio.*
8. Anatomie Papismi imperii Jesuitici.
9. Auffmaner Völgner Kundsch. bey der Logik. bey August Henrici
Nicolai gesaltten.

GYMNASI- VM LOGICVM

Sexdecim disputationibus absolu-
tum, & in Gymnasio Gedanensi
percursum

Holl. 3

Authore & Præsidente

HENRICO NICOLAI

Philosophiæ in eodem Professo-
re Ordinario.

Adjecta est ad calcem Coronis de Na-
tura & Constitutione Philo-
sophiæ.

Gedani. Typographo GEORGIO RHETIO
exscriptum. Anno Orbis redempti
M. DC. XXXVI.

3.

DI
SEN
Can
ple

nat : a
re ar
tibus p
paran
fame
subst
Cad

PERILLUSTRI ac GENEROSISSIMO

Domino

DN. AXELIO OCH-

SENSTIRN, summo Regnorum Sueciæ &c.

Cancellario, & ad Exercitus in Germaniâ Legato
plenipotentiaro Eminentissimo. &c. &c. Domino tuo
gratiosissimo

Salutem & felicitatem.

*Generoso animo, Perillustris & Ge-
nerosissime Domine, cœlitus il-
labi crediderim, favorem littera-
rum. Sive fatorum est dispositio,
heroum animum, & rerum clavo
admovendum, aut litteris tinctum,
aut ijs amicū esse: sive optimus quis-
quē mortalium altissima sibi desti-
nat; ac post clarè gesta duraturam sui memoriam concilia-
re avidissimè concupiscit. Cætera enim rerum magna-
tibus præstò sint, & ex voto: Vno residuo & cupidissimè
parando, gloriosâ sui in posteris memoriâ. Ne contemptu
famæ contempsisse videantur virtutes. Tenuioribus in eo
subsistant consilia, quid sibi ex re futurum putent. Excelsò,
& ad grandia nato animo, diversa sors cedat: ac præci-*

pua rerum ad famam dirigenda. Id Herculem & Liberum
patrem gestis occupare voluisse apud Græcos credidimus:
id Quirinum apud Romanos. Nec tantum bellis, victorijs,
trophæis, debuisse Pellæum juvenem æstimamus, quantum
scribentium fidei, famæ memoriæque eum sacrantium. At-
que ipse sustinuit fateri, quando subinde felix ipse prædicatus
Achilles, quod præconem gestorum reperisset Homerum.
Quippe ejus clarissimo ingenio, sine exemplo maximo, Achil-
lem, Hectorem, Agamemnonem, ceterosque heroës famâ
rerum bodienum prosequimur: Et legentis heroïs animum,
emulatione excelsa facta inter legendum percellunt. Ante
Agamemnonem vixisse fortes, Lyricus in lamenta compo-
situs conqueritur, sed illacrymabiles urgeri, ignotosque
longâ nocte, quod vate sacro caruerint. Ita paulum sepul-
tæ distare inertie celatam virtutem. Cæterorum Impera-
torum, Cæsaris, Scipionum, Pyrrhi, Annibalis, ac aliorum
facta, eadem fors occupasset: hausissetque clarissima gesta
absorbens oblivionis vorago, nî soporem sensibus diffusum
litterarum memoria excussisset. Ignorant hæ leges fatorum;
aut exuperant. Ac, ut cæteri, cum interitus occupat, & re
& famâ emoriuntur: sic litteris consecrati tum maxime
vigent, cum defunctorum desiderium beatam legentium ex-
ercet memoriam. His ab Lethæis poculis aptissime vindi-
camus Heroës: Et cum vita ipsa, quâ fruuntur, exigua
ad usuram data sit: immortalitatem eos non Zamolxidis in-
stitutis aut deliramentis Getarum, sed divino verissimo-
quæ modo inter mortalium perpetuationes asseruamus. Vi-
ctoriæ bellorum, trophæa, urbes vel conditæ, vel instau-
ratæ,

*rata, præclara censentur possessio: sed satis abreptos au-
thores vix comitantur. Et in hominum memoriâ parum est:
nisi divinâ velut manu succollet scribentium veracitas. Ge-
sta prætereunt: homines abeunt: Cæteraquæ interitu, suo u-
numquodque ordine, occupantur. Memoria gestorum litte-
ris signata æternitati promittitur: ac per librarios distribu-
ta heroum facta cognitionem mortalium repetitis lectioni-
bus felicissimè exsaturant. Atheniensium res præclarae,
satisquæ amplæ fuerunt. Minores tamen, quàm pro famâ con-
dentium. Namquæ illustria ingenia ibi provenientia, in in-
gens elogium facta ipsorum extulerunt. Inde res Athenien-
sium universus Orbis pro maximis accepit. Et quod defuit
gestis, pensatum ingenijs. Exin ut præclara occupare, excel-
sæ indolis proprium: sic factorum diuturnam extare memo-
riam cupidissimè procurat. Quâ in re Excell: Tuam, Per-
illustris ac Generosissime Domine, egregiâ conjugatio-
ne pulcherrimam navare operam, dudum rescitum mihi,
Et creditum. Non Tibi satis, moderamine ingentium re-
rum celebrari: consilijs, quæ Orbem Germanum capeffi-
vistis, præcellere; ordinare confusa: præcipere futura: Sed
Et litteras, aptissimas famæ Tuæ servatrices, adeò in illo
fastigio non despicias, ut sæpè eas admittas in consortium,
suarvi earum exercitio refocillaturus seria curarum. Quid-
quid à publicis gravibusquæ negotijs vacui datur, non
pudet huc referre atquæ conijcere.*

Animusquæ vicissim

Aut curam impendit populis, aut otia Musis.

Nec ullam scientiarum factæ Tuæ ad usum Et negotia vir-

tutes excludere feruntur. Etiam illos non aspernari memoraris, quibus ulla litterarū pars libata, aut hausta. Ergo & his præmia undecunq̃ abs Te destinata. Acciti Theologi, Philosophi, Historici, cæterique ē scientium familiā: ut quis ingenio promptus, aut artibus excultus. Provisum ijs de sumptibus, quibus conciliandos putasti illos, qui vel scientias discantium animis instillarent, vel gesta lectionis futurorum annis commendarent. Testimonium hujus, ne alia arcessam, publicum extat, restitutæ illustris in Germaniā. Academiæ Erfordianæ. Eo, quantum præsentibus beneficij tribuisti, tantum famæ memoriæque futuris temporibus, non immeritus dicendi, conciliasti. Quæ me ratio movit, ut exiguæ huic opelle, & gymnasmatis velut in umbrā captis, nominis Tui fulgorem præfigere sim ausus. Eo, si ineptus videor, qui gravibus fastigij Tui occupationibus re leviculā intercurram, deprecetur pro me animus, veneratione Tui perculsus, quod audentem amor conciliārit. Quod si non despicias exiguum cippum, honori cultuique Tuo erectum, ad tholos tuos suffigere: solatio explicabit se idem animus, posse & exigua scripta ingenti patrocinio nixa, lucem intueri. Suscipe, Generosissime Domine, benignā fronte tenuem libellum, qui nullam litteraturæ partem, ut fastigio tuo indignam aspernari narraris. Si non satis decorum virtutis Tuæ videtur testimonium: cultus tamen mentisquæ meæ non fucatum extet argumentum. Pergequæ Palladem armatam cum sagatā sic confundere, ut quos eventus sub unā miramur, sub alterā fidis memoriæ dica-

dicatos
Etionib
logium

Temper
Si exig
habitur
cœnate
rum est
Arch
consilij
dani. I
Anni

dicatos filiab. posterorum non ingratis committamus le-
ctionibus. Merebitur Ex. Tua summi Poëtæ de Augusto e-
logium,

Quod prælia Musis

Temperet; & Goticum moderetur Apolline Martem.

Si exiguum operis susceptum ab E. T. comperero, id saltem
habiturus sum pretij, ut majora volventem animum Me-
cœnatem inventurum sperare possim. Interea id satis futu-
rum est, si, qui hæc lecturus atque acceptaturus est, fuerit
Archi Cancellarius. Quem felicem cum suis agere, &
consilijs, cœptis, eventibus, clarum perennare exopto. Ge-
dani. E Gymnasio Reipublicæ, pridie Nonas Februarias,
Anni M. DC. XXXVI.

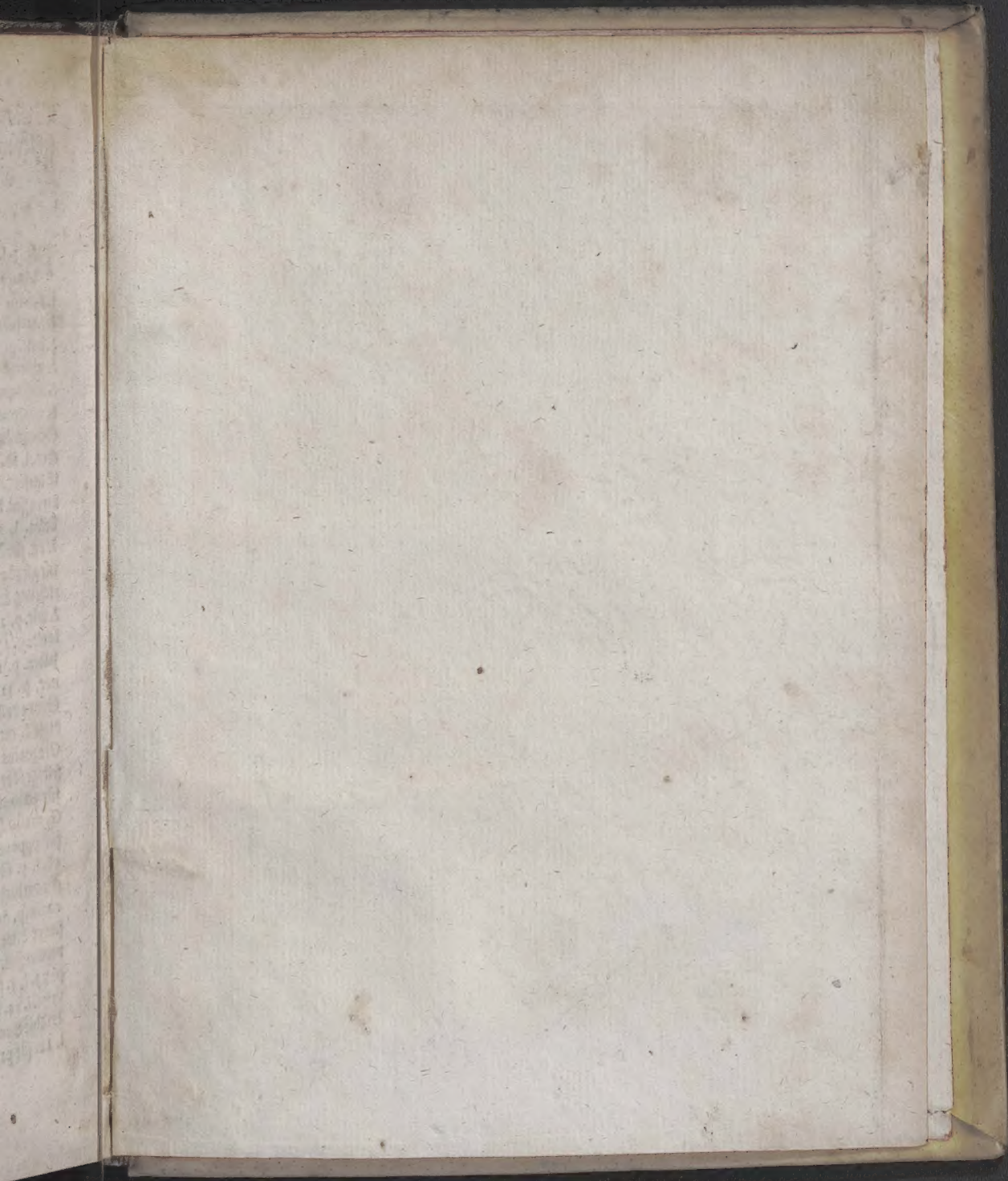
Perillustris Generositatis
& Excellentiaæ Tuæ

Observantissimus

HENRICUS NICOLAI Philosophiæ in-
Gymnasio Gedanensi Prof. Pub,

Syllabus disputationum Logicarum.

- I. De naturâ & constitutione Logices.
- II. De Termino Logico generali.
- III. De Termino prædicabili.
- IV. De Termino prædicamentali.
- V. De Termino postprædicamentali s. dissentaneo.
- VI. De Termino complexo.
- VII. De Propositionis definitione & partibus.
- VIII. De Propositionis divisione.
- IX. De Propositionis affectione.
- X. De Syllogismi definitione & principijs.
- XI. De Syllogismi divisione.
- XII. De Syllogismo Modali.
- XIII. De Syllogismo Apodictico.
- XIV. De Syllogismo Topico.
- XV. De Syllogismo Elenchtico seu fallace.
- XVI. De Methodo & Ordine.
- CORONIS, De Naturâ & Constitutione Philo-
sophiæ.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019288

